

Орган Лемковского Союза

Выходит в каждый четверг.

Редакция и администрация в Крыниці. — Адрес „Лемко“ Крыница.

Пренумерата в краю:

30 грошей місячно,
80 „ „ квартално,
1,50 „ „ полрочно,
3 зл. рочно.

В Америкі: 1 дол. рочно.

В Чехословакии:
2 кор. місячно, 10 кор. полрочно,
20 кор. рочно.

Ціны оголошень:

Ціла сторона 120 зл., $\frac{1}{2}$ сторони 60 зл., $\frac{1}{4}$ сторони 35 зл., $\frac{1}{8}$ стор. 20 зл., $\frac{1}{16}$ стор. 10 зл.; оголошення малы за 1 мм. 20 гр., в тексті 30 гр., перед текстом 40 гр. При місячном и долгом оголошеню значна знижка.

Контото чекове Нр. 404.155.

УЖ ПОЯВИЛ СЯ БОГАТО ИЛЮСТРОВАНЫЙ

КАЛЕНДАР „ЛЕМКА“ НА 1938. РОК

Ціна 1 екземпляра календара разом с великим календарем стінним выносит **50 грошей** и кошты пересылкы. При замовленях 10 штук кошты пересылкы поносит администрация ЛЕМКА. Для кольпортеров великий опуст. Замавляти треба в администрации ЛЕМКА, Крыница 2.

Организујме сельску торговлю!

Ніт праві одного случая купна чи продажы, штобы не використано хлопа. Використуют его так втотчас, коли привозит он на торг продукты своего господарства, як и втотчас, як купуе он потребны товары фабричны.

Селянин продае зерно и живину по цінах, які установлят гандляры в даном місточку, котры не числят ся цілковито с биржом зерняном и мясном, а солидарно держат ся принятых в том місточку цін, котры сягают в злодійскый спосіб до кышені хлопа.

Мама туж прото в каждом місточку инши ціны, ту высши, там низши, але всі отходят далеко от цін, дыктованых через мясны и зерняны биржи.

Цілковито иначе представлят ся справа, коли хлоп хоче гдешто купити и стае при страгані яко покупатель. Коли там при продажы свині, гуся, качкы, або зерна достал найменше, — то ту мусит заплатити найбільше. Стае ся ту зае предмет використаня и то страшного, бо достае за дороги гроши товар планый и тандытний.

Думаючи над тым, мимоволі насуват ся пытаня, кто винен тому и чом хлоп, именно хлоп, котрых в державі ест найбільше и котрый уж через свою численность ест найповажнійшим покупателем фабричных товаров, ест в торговлі жертвом так немилосердного використаня?

Кромі других причин, не ест без вины ту сам хлоп, котрый до тепер мало интересовал ся світовима цінами товаров, котрый привык продавати рольничы продукты лем знаным в місточку гандлярам, а также от них купувати всі товары потребны ему до хаты.

Тот хлоп виділ, же гандляры богатіют, будуют великы дома, закладают новы богатые склены и знал, же того богатство зробил ган-

дляр на хлопской скорі, але помимо того до недавна хлоп не подумал, штобы самому взяти ся до торговлі, самому заняти ся кунном и продажом товаров, самому познакомити ся с цінами товаров на світовых рынках.

Аж в послідных літах пробудили ся многы села и почали закладати кооперативны склены. Кооперативы тоты вырвали с рук гандлярей лем барз маленьку частку доходов, бо на загал сут они слабо сорганизованы и не обнимают цілого населеня наших сел.

В селі находит ся 20—30 мудрійших селян, котры основуют кооператив, але решта села ест пасывна, она не придае значеня основаному кооперативу и через того кооператив ограничат свою діяльність до веденя краіму мішаных товаров, купованых в малых партиях также у містовых гандлярей.

Результат ест такий, же кооперативный склен мае звичайно не лучший товар, як и гандляры в місті, ціны дост высокы и барз малы доходы. При таких условиях не може тот кооперативный склен вдоволити своих односельчан, котры купуют в нем товары, як также не може ся належито розвинути.

Але было бы совсем иначе, если бы до кооператива вписали ся всі люде, які живут в селі и вели бы они всі куповали и продавали свои товары выключно лем в том склені. Втотчас кооперативны склены могли бы продавати яйца, зерно, масло, сыр и т. д. впроег гуртовникам, а не місцевым гандлярам и осягнули бы за тоты товары значно высши ціны.

Таксамо могли бы кооперативны склены сироваджати для себе товары от гуртовников, а часом, от самых фабрикантов и мали бы товар лучший и дешевый, што вышло бы на користь цілому селу.

Селянин втотчас продавал бы свои това-

ры за высши ціны и мал бы фабричны товары дешевы, а кромі того кооперативный склен, котрый ест власностью всіх селян, розвивал бы ся добре и выказывал бы великы доходы, котры члены могли бы обертати на свои потребности культуральны и экономичны.

Вага кооперативной и экономичной организации нашего села ест так велика, же мусит ся нбом заинтересовати каждое село. Без кооперации, без унятя в свои руки малой и великой торговлі сельской села наши мусят упадати.

Стара правда, „кто богатый — тот и мудрый“ даст ся осягнути лем через экономичную организацию наших сел. Коли села возмут в свои руки сельску торговлю, коли всі злучат ся в кооперативах и через того дойдут до добробыта, втотчас мы станеме также мудрыма и втотчас начне числити ся с нами світ и наши сусіды.

Выборы Начальной Рады в России Советской.

Дня 12 грудня т. р. отбыли ся выборы членов Начальной Рады в России. До того часу не знаме, який ест результат tych выборов. Сильна агитация в газетах и ограничене свободы кажут однак вірити, же выборы выпали по думці Сталина.

Иначе не могло быти. Преця выстреляно оппозицию, а в терен росослано аж 50 тысяч агитаторов, котры мали допильновати на місци, штобы всі приняли участь в выборах на поставленых кандидатов. Выборы тоты коштывали однак Сталина барз дуже. Для них опустил Сталин своих приятелей в Испании, — а и в Кытаю не дае он належитого супротивленя Японии, котра загражат советским интересам.

Хлоп в краях прибалтийских а наши села.

Коли у нас говорит ся о том, як ведут свои господарства селяне інших краев, барз часто встрічае ся с увагами, же у нас не даст ся то-то перевести, бо там ест иша земля, лучший климат и т. д.

Штобы не встрітити ся с подобными увагами, „Весь Польска“ в 18 номері подае опис життя на селі в краях прибалтийских, в Финляндии, Естонии и Латвии, котры мают климатичны и грунтови условия значно плянши, чим у нас, а помимо того села тых краев стоят материяльно, просвітительно и морально вышше як наши.

В описі том операт ся „Весь Польска“ на книжці Т. Лехницкого п. н. „О ясни програм і зварте дзялане“, в котрой автор описуе то, што виділ в тых краях и поровнуе житевы условия там и у нас.

Долгы зимы, холодны літа, мочароваты, яловы грунты, студены климат, от што отличат тоты полночны краи. Дойти там до чогоси — не легко, а помимо того, як выхидит с книжки Лехницкого, тамтешне населене може похвалити ся не бодай якыма успіхами. С опису его видно наглядно, што не громкыма словами, не помпастычными зарядженнями можна великы результаты осягнути, але тихым, на каждый день трудом — роботом, ходячом по землі, — роботом хлопских рук и хлопского розуму.

Основом бытования тых краев, являют ся, так як и у нас, рольництво и господарство лісове, отже и условия життя и заробкования сунт зближены. А однак краи тоты не отчули так сильно кризы, як у нас. Автор досмотрюе ся причины того в лучшей организации сельско-го господарства и твердження свои поддерживаете такими фактами:

„В Финляндии на 1 миллион 200 тысяч коров належит от давна 218 тысяч коров до Кружков Контролі Молочности. Як доят ся тоты коровы и при якой наши молочность их ся подносит, знают там с точностью до 1 литра. Относительно інших коров молочарні провадят приблизительны обчисленія молочности и розвита. В Польці на около 6 миллион коров лем 15 тысяч належит до кружков контролі.“

При кружках тых сунт ведены фаховы порады, бадания коров, ветеринарийна помоч и т. д. Кружки тоты с другыма рольничима организациями и кооператывами занимают ся продажом молока, масла и сыра без посередника. Организация ест переведена добре и прот цїна, яку достав там хлоп за молоко ріжнит ся барз маю от цїны, яку ся платит по скленах в місті. На наши гроши хлоп бере за молоко в положеном далеко от міста селі 14 гр., а в місті в склені того молоко продают по 16 гр.

А як то быват у нас? В гдеяких селах ест молоко по 10 гр., а в Варшаві, Крыниці, Лодзи и інших великих центрах, платит ся за него 30 грошей. Кітож на том заробят? Все, лем не хлоп. Если бы так задати сой труду и обчислити, то переконал бы ся каждый, же при одном набілі заробяют посередники огромны гроши. А справа ест так проста, — обходити ся без посередника. Хлоп финский справу то-ту розвязал. Час зроби то и в нас.

Друга справа, также звычайна, штоденна, а як важна и характерыстычна. **Навозы штучны.** Статыстыка выказуе, же світове запотребоване штучных навозов подвыснат ся аж и в часах планных т. зв. кризы.

В краях прибалтийских, особенно в Финляндии запотребоване того поднесло ся в літах от 1932—1935 о 100 процент, а в Польці

в том самом часі консумция упала до 1/4 части запотребования с р. 1929.

Зрозуміла річ, же не винен тому наш хлоп, бо навозы штучны были и сунт у нас барз дороги и хлоп не має за што их купити, але и ту видно результаты несорганізованя наших сел, котры сорганізованя наши бы дост силы противставити ся высоким цїнам штучных навозов, тым больше, што в Финляндии штучны навозы, спроваджаны с Польци, были о половину дешевши там, як у нас на місци. Нич дивного, же хлоп финский куповал штучны навозы, в результате чого поднесла ся его продукция, а у нас яловила земля.

Автор книжки сїдїл также за бюджетами тамтешных гмин и подае, што в гминах о парунадцетох тысячах населения ест всего 3 до 4-ох урядников (у нас што найменше 10-ох) и што тоты урядники дают собі добре раду, але за того в гминных бюджетах сунт значно ешеши позиции на цїли общественны, гигиєну, помоч ветеринарийну и т. д.

Автор подае дальше, што в краях тых ест совсем незнапа **справа безработя**, а в часі полевых работ спроваджат ся там **сезонных работников** с Польци.

Села прибалтийских краев мают розвинуто сильно **кооперацию**. Кооперация отгрыват там важну ролю в регуляци цїн на товаровых рынках.

До розвита тамтешных сел причиняют ся также **дешевый кредит** для селян. По всіх пра-

ві селах находят ся кооператывы касовы, котры дают селянам дешевый кредит. Притом в касах ест там значно меньше формальностей и цїла кредитна машина ест проста. Меньши сунт также кошты екекцийны в случаях, если приходит ся заскаржити должника.

Автор подае дві табелькы екекцийных коштов, одну с жита в Естонии, другу с Польци.

Ведля тых табельок за 160 кр. должных в Естонии заплатил должник разом с коштами процесу и екекциии 229,53 кр., а за 100 зл. должных в Польці треба заплатити разом с коштами 292,65 зл.

В Финляндии — пише автор — ест много дополняющих школ, а также школ фаховых-молочарских, досвідчих стадий и т. д. В результате селянин, обнимаючи господарство, має фахове приготовлене, уміе провадити сельске господарство и вытягнути с него користи.

Хлопы прибалтийских краев уміют ховати коровы и продавати молоко без посередников, знают, як и коли выкористати штучны навозы, уміют боронити свои справы в организациях, организуют сильный аппарат кредитный, щадят на администрации, але выдают дуже на просвіту, гигиєну и фаховых инструкторов. Они зрозуміли вагу кооперации, котром послужуют ся во всіх своих интересах и прот не знают они безработя, ани біды.

Подумайме, чи не дало бы ся зроби то и у нас то само?! Преця не ест то так трудно, лем меньше политьканства, крикунства, взаимного нападания на себе, а больше тихой, хосенной систематичной работы для добра села.

Успіхы Японии в Кытаю.

Японскы войска иду побідоносно в глубину Кытая. По занято Шанхая посувають ся они в сторону Нанкина, котрый мали уж также заняты.

В самом Шанхаю, в місті, в котром мали свои концесии Амерыка, Франция и Англия, рядят ся тепер японцы як у себе в хаті и не впускают там товаров промысловых тых держав. Розуміе ся, же державы тоты мают через таке поступоване Японии величезны втраты. Значно больше втраты має Совітска Росия, котрой впливы на Далеком Веході сунт сильно загрожены.

Маршал Чанг-Кай-Шек заповіл вправді войну аж до побідоносного конца, але на перешкоді тому може станути и того обстоятельство, што меже кытайским населенем сунт такы, котры пактуют с японцами. Гдеякы помагют им навіт в организоваю администрации на занятых землях. Сунт то члены давного правительства в Пекинї.

Нашло ся также трьох министров в окруженю самого маршала, котры были за згодом с Японием. Тых однак Чанг-Кай-Шек отдалил с занимаемых становиск и выслал на провинцию.

Німеччина хоче обкрити Чехословакию.

Со стороны Німеччины грозит Польци велика опасность. Не крыл ся с тым Гитлер и сказал того откровенно англицкому политыкову, Галифаксову, як тот послідный был в Берлині.

Гитлер зажадал втотчас не лем зміны статуту Лиги Народов, свободной руки в Австрии, але также основной перебудовы устрою Чехословакии.

Чехословакия — ведля желаня Гитлера — мала бы быти поділена так як Швайцария на

кантоны, то ест незалежны от себе провинции, над котрыма стояло бы центральне правительство в Празі. Мала бы одну политыку заграничну, одно войско и гроши для всіх провинций, але позатым каждая провинция рядит ся сама.

Німеччина таким способом осягнула бы впливы над Судетами, где живе німецке население, котре в том случаю выкористало бы свободу в повороті до Німеччины.

—оОо—

Што на тото Англия и Франия.

Тото жадање Гитлера занепокоило Англию и Францию. Коли Галифакс оповіл перебіг своей розмовы премовери — тот запросил до Льондону министра заграничных справ Франии на нараду.

Там рішено, штобы о жадањях Гитлера повідомити всі заинтересованы державы и с

нима нарядити ся, як дальше поступати. С Льондону приіхал французский министр до Польци, где перевел важны политычны нарады, тепер выіхал до Румунии, а наконец має іхати до Прагы.

Таким способом має приняти ся міры против аветыту Гитлера и противділати его намірєям робленя новых границ на карті Европы.

Переговори в Іспанії перервані.

Недавно здавалося, що в Іспанії буде у ж в короткому часі кінець домашньої війни. На якийсь час перервано військові операції і розпочато переговори, котрі мали допровадити до закінчення війни.

Ген. Франко однак перервав ті переговори і розпочав на нові військові атаки. Заграничним кореспондентам заявив він, що „на-

шмарит он свою волю через перемогу“. „Виграю — сказав он — війну зброєю. Було б зрадою думати про інший результат війни, як цілковита перемога, аж до видачі зброї і червоних провідників“.

Війна отже значеся на нове. Кого знає, чи червоні війська, опущені через Совіти потраплять тепер удержати?

Ірландія прагне до повної незалежності.

Ірландія от десяти років бореться за свою незалежність і нарешті її досягла. Має вона власну конституцію і з Англією ділить її з лемкою одна особа короля.

Але не цілий острів тишить свободою. На півночі Ірландії лежить провінція Ульстер, котра все ще залежить від Англії.

В тій то провінції шмарено тепер ключ,

Привидія „Ілюстрованого Кур'єра Цодзенного“.

В Н-рі 341 с. 10. т. м. под назву „25 років тому“ появилася в „Ілюстр. Кур. Цодз.“ тенденційна і незвичайно цікава замітка, котра подає такі факти, о котрих нікому на Лемках не снилося.

Не довга вона, але в своєму змісті важна. От, що пише „И. К. Ц.“:

„Propaganda rosyjska w Galicji. Na Lembergowszczyźnie szerzy się w gwałtowny sposób propaganda rosyjska, a agitatorzy rozdają wśród chłopów karabiny i amunicję.“

Замітка та була подана через „И. К. Ц.“ перед 25 роками, дня 9. XII. 1912 р., а тепер та сама газета повторює ті самі с. пальця висосані бздурі.

Колит то панні с „И. К. Ц.“ виділи на Лемковщині тих агітаторів с „карабинами і амуницією“, бо с нас, жиючих от десятиків років на Лемках, ніхто ані агітаторів, ані карабінів і амуниції не виділі.

Не знаємо також тих „хлопів“, котрі були доставали ті „кур'єрські“ карабіни, але знаємо за того, що через такі привидія і писані небылиці через різні кур'єрські пришлося нашому народові в р. 1914 страшно пострадати.

Тих 30 тисяч жертв, які зависли на придорожніх вербах в часі світової війни, — ті переповнені криміналими і ізоляційні та-

Нова церква на Лемковщині.

Дня 14. листопада т. р. в Гладышеві, повіт горлицький було освячене перше богослуження в новобудованій церкві, стилю східного (одна велика баня в середині с трираменним крестом, а навкруг неї навкрест 4 малі вежі с куполами (церква побудована с дерева на площі недалеко приходства).

Дерево на будову церкви вирібане с приходського ліса, роботу і кошты будови покрито с жертв, яких зберанем заняв с комітет будови меже своїма прихожанами. Америка дала барз мало.

Посвячене церкви відбуде ся в р. 1938, по цілковитому виконанню.

Стару церкву спалили в 1914 р. малярські війська і от того часу наше село не мало свого храму Божого. Перешкодою в будові була політика. Аж коли Лемковщина достала руського Владыку, устали распри в селі і народ взяв ся до будови святині для Божої слави.

щоб населення домогалося прилучення його до терену, обнятого ірландською конституцією. Борба та однак іде інакше, як в інших краях. Населення Ірландії користає со своїх прав розумно. Оно не подрыває авторитету Англії, ані не выступає против неї, бо знає, що лучит их оден господарчий інтерес.

— 000 —

бори. — то все результат подавання ложных доносов через бруківські газети того часу.

Але що було, то минуло і ми самі хотіли би о том забути. По що отже припоминати нам того тепер по 25-роках „И. К. Ц.“. Чи ж-би і тепер летілі на сенсацію? А може помістят то тенденційно? Так чи інакше, ми протестуємо рішительно против того рода заміток, бо они кривдять в загальної опинії спокійне населення Лемковщини, а на мирном сожитю народів, жиючих в Польщі, повинно залежати не лем нам, але также і панам с редакції „И. К. Ц.“, бо не распрями, не ятренем, але згодным и усиленным трудом всего населения будують ся могутельні сили Державы.

Кто даст веце?!

В ч. 47. „Землі і Воли“ в статі „О тім, що найважнійше“ описано прикрий для нас всіх факт обмеження науки руського языка в школах на Лемковщині.

С фактом тим не годит ся Лемко-Союз, не годит ся с ним также ціле населення Лемковщини і щоб стати річи змінити, предсідатель Лемко-Союза Др. Гнатышак інтерв'ював уж двократно у верховних школьних і адміністраційних властей в справі отміненя виданого зарядження і повернення попереднього стану річи.

О старанях Лемко-Союза в тій справі доносили ми уж в однім с попередних чисел „Лемка“, і каждый, кого та справа интересовала, мог ся о том с „Лемка“ довідати.

Не хоче однак знати о том, „великий діятель — Яничко“. Он волит о том не знати, бо інакше не мог бы остригти зубы на Лемко-Союзі, а без нападаня на него не мал бы в загальї о чом говорити.

Бо ктож то такой тот „ославленный патриот и деятель — Яничко“ і от коли интересуют его общественны справы? Мы знаємо, што до недавня тот человек не знал ані, як переводит ся звычайне собране і до тепер не потрафит выголосити найкоротшой річевой бесіды. За то уміє он добре (і то также не отдавна) нападати на всіх и вся и перелицьтовывати ся в ложном патриотизмі.

Кто даст веце? Кто крикнет голоснійше? Кто сильнійше притупне ногом? — Яничко! В

том трудно с ним ривализовати, бо он в том майстер на всі руки.

Зрештом и не дивота, що „Яничко“ так цукає і кричить. Прещя всі знають, що его родина — то самы украинцы, котрым не на руку, що Лемки организуют ся і хотят мати в своей хаті свою правду і волю. Самы не могут тому перешкодити, але от чогож „Яничко“?

Прещя он руський і яко такой може отдати украинцам прислугу. Най выступит лем от имени Р. С. О. і ударит по Лемко-Союзі, то і волк (украинец) буде сытый, і коза (Р. С. О.) на разі ціла, а населення Лемковщини обаламутит ся і роздробит, а на том може заробити лем „широка Украина“.

Хытро придумане, ніт што сказати, і „Земля і Воля“ гачик хопила. Она восхваляє „Яничка“ — поднимат за ним шум і повторяє, што „перед войном были школы руськи“. Где? Коли? Были, але ище перед 1890 роком, а потом были лем такы, о які ся „Яничковий“ рсходит, а властиво, які хотіла бы мати его украинська родина.

„Яничко“ хворіє в послідном часі і на ученость і языкознане. Он пише: „язычие бруквара не подобне до жадного европейского языка“. Видно он знає всі европейскы языки; красно і дуже пожадано, бо у нас на правду мало єт языковідов. Але може бы „Яничко“ близше определит, які „европейскы“ языки єт му знаны, бо же руського не знає, то єт певне, бо если бы знал его, то не трудно было бы му зрозуміти, що язык уживаний в лемковскых учебниках операт ся на языку церковно-славянском. Але власне то не подабат ся родині „Яничка“ і „Яничко“, наслушавши ся их аргументации, повторят за нима то, што чул, бо сам і так нич бы не выдумал.

Але Яничко — Яничком. Якого го Бог сотворил, такой єт і таким умре. Нам больше дивує незрозуміле поведене редакції „Землі і Воли“, котра недавно, бо в 39 ч. помістила выказ незрозумілых нікому украинскых слов, уживаных в украинскых школьних учебниках (статья: „На який підставі та дика українізація шкільних підручників в державних школах?“), а тепер знова жадає введеня на ново украинскых книжок для школ лемковскых.

Правдиве, але — вера Божі — непонятне, бо не хочемо допустити, щоб і она также хотіла брати участь в том перелицьтовыванню ся в ложном і шкодливом „патриотизмі“.

Курс крою і шитя кожухов в Мушині.

В минувшом року отбыл ся курс выправы овечих скор. В том році наміряє О. Т. Р. в Новом Санчі устроити в Мушині

курс крою, шитя і фарбованя кожухов

для тих, котры укончили уж курс выправы скор і маюць выправлены скоры.

Курс такой отбуде ся в місяцах зимушних, если зголосит ся што найменьше 20 курсантов і каждый с них буде мати по крайной мірі по 6 овечих скор.

Курс тот має на цілі дати населенню села добрый заробок в зимушном часі і прото повинно ся на него записати як найбільше число людей.

Зголошеня належит пересылати як найскорше до Округного Т-сва Рольного в Новом Санчі.

**Памятайте
о зимушній помочи для безработных!**

Што чути в світі и в краю

Блаженна сторона. Сут краи, в котрых пошановане чужой власности ест святе. До таких краев належит также маленький альпийскый край Лихтенштейн.

Недавно перед вязницю заїхал там на моторі якийсь человек, котрый мал отсидити кару ареста 8 неділь. Человек тот оставил мотор при мурі вязницы и через 8 тыждней никто мотора не рушил. Счастливый край.

Апетыт Японии на Сибир. С газет парыскых, выдаваных через емиграцию выходит, же населене Сибирі стремит до оторваня ся от Совітов и до утвореня отдільной державы. Населене того находить ся под впливами Японии, котра таким способом хоче ослабити впливы Совітов на Далеком Выході. Нова держава находила бы ся под протекторатом Японии, котра робит собі смак на Сибир также и прото, бо там находят ся богаты залежи угля и руды желізной, потребных Японии в военном промыслі.

Со Станиславова піше до Варшавы. Героєм дня в Станиславові ест 11-літний Влад. Ляхевич, котрый, не могучи емотріти ся на нужду родины и отца, котрого зредуковано яко урядника, выбрал ся піше до Варшавы. Стараня дітины увінчали ся успіхом. Отцу его прирекли дати посаду. Вертаючого хлопчину привитано в Станиславові с ентузіазмом.

Открыте залежей желізной руды. В повіті ярославском в селі Тучаны открыто залежи желізной руды и то высокопроцентной, котрой у нас было до тепер за мало. Гуты шлескы, переділаючи сурову руду, приступили безотложно до експлоатации руды. Денно добывають 7 тон, причом платят от тоны по 100 зл. роботникам.

Министерство Пром. и Торговлі перезначило великы сумы на тоту ціль также в повіті ясельском. Таким способом Польша частично освободжат ся от привозу руды заграничной, што має велике значене господарче и военне.

Каждо дітина достала библию. В Америкі губернатор державы Жоржия, числячой перешло 2 милионы жителей, запропоновал, штобы куплено и подаровано каждой дітині в школі, — а ест их 800.000 — оден примірник библии.

Внесене свое мотывовал губернатор тым, што ест того найпевнійше средство до побораня комунистичных впливов серед молодежи.

Страшна катастрофа польского самолета в Болгарии. Дня 23. листопада выстартовал в Сальониках (Греция) польскый самолет „Дуглас“ в подорож до Варшавы. На самолеті находило ся трьох пасажиров и 3 членов обслугы.

В послідствии злых условий атмосферичных самолет стратил радиову звязь с летничма стациями и был зданий на власну ориентацию. Перелітаючи понад высокыма и дикыма горами Пирьому в часі сильной снігової задуявки, завадил о горы и розбил ся. Веі находячи ся на самолеті люде згынули.

Розбитый самолет найдено аж 27. листопада. Части самолета были росшмарены в дучі 400 метров. Вокруг лежали порозрваны тіла людей. Отнайдене самолета и достане ся на місце катастрофы представляло великы трудности. В отнайденю місца катастрофы помагали летчики болгарскы. Также болгарскый ко-

роль Борыс живо интересовал ся перебігом цілої акции.

Жертвы катастрофы перевезено до Польци. Самолет коштовал 800 тысяч злотых. До Болгарии выїхала специальна комиссия, котра має розслідувати причины катастрофы.

Уничтожене польских комунистов в С. С. С. Р. С Москвы доносят газеты, же арестовано там веіх членов Центрального Исполн. Комитету комунистичной польской партии. Помимо, же арест послідовал в ночи и несподівано, пару членам комитету удало ся втечи, а оден — Губерман пополнил самоубийство в том часі, коли агенты Г. П. У. пришли го арестовати.

Разом арестовано 4-ох членов Ц. И. К. польской комунистичной партии, котры своего часу выїхали с Польци и занимали в Совітах высокы становиска.

Англия буде 130 новых военных кораблей. Лондонскы газеты доносят, же до року 1940 буде отданых до военной службы 130 новых военных кораблей. Гдеякы стары кораблі будут перенесены до резервы, або и цілковито росоружены. Флоту англицка поднесе ся в том часі о 70 одыниц. Будут то передовсем малы кораблі, але меже нима має быти 5 великих кораблей.

Также и Франция перезначат каждого року великы сумы на будову новых военных кораблей и буде каждого року кораблі о загальної тонажи 32 тысяч тон.

Человек о двух жолудках. В Египті помер перед пару днями Гаджи Али, человек о двух жолудках. Инстытут Рокефелера предлагал 4.000 долларов за тіло Гаджия по смерти. Цілый науковий світ высказал ся одноголосно, же факт посіданя через человека двух жолудков ест до тепер не встрічаний.

Світлячи палицы для сліпых. Во Франции ест ище дуже военных инвалидов, котры на войні стратили зрине. Сліпы окружены сут там великом опеком. Основано там много школ для псов, котры достають специальне образование, штобы могли отдавати услуги невидомым. Псы отдають тым несчастным великы услуги и естають ся их проводниками.

Кромі того сліпы достають там білы палицы, по котрых каждый их познає и уважат на них. Має того на ціли, штобы трамвай и автомобилі могли их познати и оминали. В вечер однак не видно было палицы и трафяли ся

несчастны случаи со сліпыма. Штобы не допустити до того, дає ся тепер сліпым нафосфоризованы білы палицы, котры в ночи світят ся. Таким способом сліпы могут ходити безпечно также вечером.

В неділю дня 26. грудня 1937 р. о год. 3-ой по полудни отбуде ся в Гладышеві пов. горлицкого

РОЧНЕ СОБРАНЄ ЧЛЕНОВ читальні им. М. Качковского.

ПРОГРАМА:

- 1) Открыте собрания и выбор презыдии;
- 2) Доклад о діятельности уступающего выдїла;
- 3) Касовый доклад и уділене абсолютории уст. выдїлу;
- 4) Выбор нового выдїла;
- 5) Ухвалене высоты вписового и членских вкладок;
- 6) Внесеня членов.

О численну участь доокрестного селянства и интеллигенции просит

Управа Читальні.

МЫЙМЕ РУКЫ ПЕРЕД ІДЛОМ.

Руками дотыкаме ся ріжных предметов, так чистых як и брудных. Нераз выдає ся нам, же маме руки чисты, бо не знати на них бруд, а однак полно на них заразков, собранных на дорозі, в оборі и в хаті.

Прото тыж перед каждым ідлом повинни мы все мыти руки. Ополокане рук водом не еыстарчат, але треба вымыти руки добре мылом в теплой воді.

Істи чистыма руками и приятнійше и здоровше, бо маме певность, же не розносиме нима заразков, знаме, же краючи хліб, або рыхтуючи обід, не наразиме своих близких на хвороту. Мыте рук перед ідлом повинно стати ся привычком веіх людей. В каждой хаті повинна быти в кутику миска на воду, мыло и ручник.

ПОМІЩАЙТЕ
ОГОЛОШЕНЯ
В ГАЗЕТІ „ЛЕМКО“.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА СТАРОСТЬ И РОДИНУ
ОТ НУЖДЫ И ГОЛОДА, АБО ЗЛОЖИТИ ДІТЯМ ВІНО.

НЕХАЙ ЯКНАЙСКОРШЕ

за асекурує ся
в асекураційном Товаристві
ВИТА И КРАКОВСКЕ
во **ЛЬВОВІ**

Асекурацию принимают на цілої Лемковщині
представителі: гг. Осиф Ямовицкий — Крыница - Село
и Михаил Перелом — Сянок.